

ספר

עבודה ברורה

על מסכת

ראש השנה

- חלק שלישי -

פרקים ג - ד

(דף כה: - לה.)

בו נקבצו ובאו הארות והערות הידושים וביאורים
מלוקטים המה מדברי הראשונים והאחרונים
מקרוב לאף ספרים מהם גדירים ומהם עתיקי יומין
מתוכם גם כמאה וחמשים היבזורים על מסכתין
בתוספת נוסף למרש ולברר דברים קלים וקשים
בדברי הגמ' רש"י ותוס', ובדברי הירושלמי והמפרשים
ולשלמות המלאכה הוספנו כמה מבלאות ותרשימים
אשר תמצית הסוגיות המה מנארים ומאירים
הכל בלשון קלה וברורה, דף על דף מסודרים
דבר השוה לכל נפש, להאיר עיני הלומדים

700 PAGES OF CRYSTAL CLEAR, LINE BY LINE, GP

נתחבר בעזרת השי"ת ע"י

אליהו בן אמו"ר הרב"ג ר' מרדכי שלישי"א עטייה

חבר מערכת עבודה ברורה

שנת ס' עבודה ברורה אר"ה (תשמ"ו לפ"ק)

ירושלים עיד"ק תובב"א

To order call 845-434-0044 or 718-375-2986

דברי מופת הדור הגאון ר' חיים קניבסקי שליט"א וברכתו למכון "עבודה ברורה"

בימי חול המועד פסח תשס"ה, לאחר שזכינו להוציא לאור את ב' כרכי "עבודה ברורה" עמ"ס ערכין, יחד עם ג' כרכי קובץ מפרשים על מסכת זו, נכנס בני ר' צבי מאיר ג"י, למעונו של הגר"ח קניבסקי שליט"א, והביא לו את הספרים שהוצאנו עמ"ס ערכין. מששמע הגר"ח שליט"א שכל כרכים אלו הינם על מסכת ערכין בלבד, הגיב בשמחה ובהתפעלות מרובה: "כל כך הרבה תורה על מסכת ערכין בלבד!!"

לאחר כמחצית השנה, ביום ד' תשרי תשס"ו, התפללתי שחרית בביתו של הגר"ח שליט"א. לאחר התפלה נגשתי לקבל את ברכתו, ושחתי בפניו, כי לפני כחצי שנה בערך, הביא בני לכת"ר ספרי "עבודה ברורה" עמ"ס ערכין. מששמע זאת הגר"ח שליט"א, נענה ואמר לי מתוך חיוך של קודת רוח מרובה: "איך האב יעצט געלערנט מסכת ערכין און איך האב גענוצט אייערע ספרים. זיי זענען גוטע ספרים. איהר דארפט ממשיך זיין שרייבען מער ספרים אויף אנדערע מסכתות. איהר האט געשריבען אויף אנדערע מסכתות, גיין?" (בתרגום: "בתקופה זו למדתי מסכת ערכין, והשתמשתי בספרים שלכם. הספרים הם ספרים טובים. ומוטל עליך להמשיך לכתוב עוד הרבה ספרים על מסכתות אחרות. האם כתבת כבר עוד ספרים על מסכתות אחרות, נכון?")

השבתי לו כי כבר הוצאתי ו' כרכים עמ"ס עבודה זרה - ג' "עבודה ברורה" וג' "קובץ מפרשים", וכרך אחר עמ"ס יומא. וכעת אנו באמצע כתיבת ספרים עמ"ס ראש השנה, סוכה, תמורה, כריתות וברכות, וגם מכינים ספר יקר הערך עמ"ס ערכין לדפוס, וגם קובץ מפרשים עמ"ס ראש השנה. הגר"ח שליט"א שמח מאד, וברכני בברכת הצלחה מעומקא דלבא.

בר"ח חשון נכנס בני ר' צבי מאיר ג"י למעונו שנית, ואז מסר לו הגר"ח שליט"א מכתב ברכה בכתב ידו:

דעוה"י ר"ח חשון תשס"ו
לכבוד הר"ר יצחק מיטניק שליט"א
יישר כחו בשביל הספרים על ערכין ועל ע"ז ושאר ספרים. השי"ת יהא בעזרתו להרפס הרבה ספרים
מועילים משלו ושל אחרים ולעסוק בעניני צדקה כדרכו.
חיים קניבסקי

חיים קניבסקי

ספר עבודה ברורה

ראש השנה



פרק שלישי

דף כה: - מתני'

יקרא חדש חסד. ואם אירע שלא הספיקו לומר "מקודש" עד הלילה שהוא ליל ל"א, החדש מעובר (דהיינו שהחדש הקודם נקרא חדש מעובר, דהיינו חדש מלא - ל' יום), ויום ל"א יהיה יום א' של החדש הבא.

והנה בני זמנים יתכן שיראו את הלבנה באופן שיוכלו לקדש את החדש הבא ביום ל' - וכפי שנפרט:

א. כשנראית הלבנה לעת ערב של כ"ט סמוך לליל ל' קודם צאת הכוכבים. באופן זה, אם הספיקו לחקור את העדים טרם צאת הכוכבים, או שב"ד עצמם ראו את הלבנה, הרי שאפשר לקדש את החדש מיד קודם צאת הכוכבים - אפילו שעכשיו עדיין יום כ"ט לחדש הקודם (ע' ברמב"ם פ"ב מהלכות קידוש החדש ה"ט). והועלנו בזה, שכבר כליל ר"ח ידעו באופן ברור שהוא ר"ח, ולמחרת יוכלו להקריב קרבנות ר"ח מיד. ואם לא הספיקו לקדש קודם צאת הכוכבים יקדשוהו מחר.

[ו] שיעם הרמב"ם והיא שיטה מנוהגת, ורוב הראשונים לא הזכירו זאת, (וע' אור שמח פ"י מהלכות חסד ה"א שקרא לה: "שיעם רבנו המדעיה"). וע' נוסף לעיל (דף כא: נוסף ל"ב על י"ט); שכתבו שאם ראוהו צ"ד בעליל ציוס כ"ט - ודאי יקדשוהו למחר. ומבואר שלא יקדשו אותו היום צנזיל מחר, וע' שקל הקדש (פ"ב ה"ט ציון הלכה אום ז"ה) מה שכתב בזה].

ב. כשנראית הלבנה כליל ל' אחר צאת הכוכבים. ובאופן זה יבואו העדים לב"ד למחרת ויעידו, או אם ב"ד בעצמם ראו יעשו כפי המבואר במשנה, ויקדשו את החדש באמירת "מקודש". משנתנו עוסקת באופן זה (כפי שפירש הרמב"ם בפיה"מ ובפירושו למסכתין), ועל כך נאמר שאם לא הספיקו לומר "מקודש" ביום ל' מחמת סבה כל שהיא, החדש מעובר,

ראוהו וכו'. שני הפרקים דלהלן מדברים בדיני תקיעת שופר ובסדר תפלות ר"ה. וצ"ע מדוע סידר התנא משנה זו העוסקת עדיין בדיני קידוש החדש בתחילה פרק זה, ולא סידרה במקומה בסוף פרק כ' עם שאר דיני קידוש החדש. (ודאח בלשון המאירי שכתב: כוננת הפרק לבאר עניני תקיעת שופר בר"ה, לכו מעט שנשאר לו לבאר מענין קידוש החדש וכו', עכ"ל. והדבר תמוה כנ"ל). וכן תמה במלאכת שלמה, ונשאר בצ"ע. ובתפארת ישראל בהקדמת המשנה יישב בדרך חידוד, ע"ש. וכשפתי חכמים הירץ ע"פ דרך הרמז.

ובתפארת ציון כתב, שהיות שפרק זה עוסק במצות תקיעת שופר בר"ה, והיה עולה על דעתנו דכיון שעיקר יום זה הוא לב"ד של מעלה לשפוט בו כל באי עולם, א"כ אם אירע בחדש אלול שנראתה הלבנה ביום ל' ודאי קידשו אותו בשמים לר"ה חשרי כרי להבנס לדין, ועלינו לתקוע בשופר ביום ל' אף שעדיין לא קידשוהו ב"ד של מטה. קמ"ל דגם בר"ה עצמו מחכים ב"ד של מעלה לב"ד של מטה שיאמרו "מקודש", אף שנראה בו בפרסום, ואם לא קדשוהו אינו "מקודש", כמבואר לעיל (דף ח:ו) שאין ב"ד של מעלה נכנסין לדין אא"כ קידשו ב"ד של מטה את החדש.

וע"ע בעבודת דוד מה שכתב בזה.

ראוהו ב"ד וכל ישראל. פ"י, שראו את הלבנה ביום ל' של החדש הקודם, והדין הוא שאם באותו יום יקדשו את החדש יהיה יום ל' זה - יום א' מהחדש הבא (והחדש הקודם

ואף שהלבנה נראית כבר ביום ל', מ"מ מכיון שלא קידשו את החדש ביום ל', החדש הבא יתחיל רק ביום ל"א.

ג) בשנראית הלבנה לעת ערב של ל' סמוך לליל ל"א קודם צאת הכוכבים. ומרש"י (בד"ה ראוהו, וכן מהתוס' בד"ה ראוהו) מבואר שהם מפרשים שמשנתגו עוסקת באופן זה, ועל כך שנינו שאם הספיקו לומר "מקודש" קודם צאת הכוכבים נמצא שקידשו את החדש ביום ל', והחדש הבא יתחיל ביום זה והחדש הקודם יהיה חסר, ואם לא הספיקו לומר "מקודש" החדש מעובר, אכן המאירי הביא דיש דוחים פירוש זה, וז"ל: שאפילו הספיקו לומר "מקודש" (קודם צאת הכוכבים - שהיה עדיין יום ל', מ"מ) היאך יקדשו יום ל', והרי ראייה זו מערב של ל"א היא - אע"פ שלא נראו הכוכבים, עכ"ל. ולשיטה זו באופן זה החדש הוא מעובר.

וע' בטורי אבן שפירש את משנתנו כאופן האי. (ולקמן בד"ה ראוהו ב"ד וכו' הבאנו את דבריו, ועוד נאריך, בדבריו לקמן בגמ' בד"ה ואימא הכי נמי אמר קרא וכו').

ובל ישראל. כתב הריטב"א, וז"ל: לאו דוקא, אלא גוזמא בעלמא - כלומר קהל גדול מישראל דמפרטמא מילתא טובא, עכ"ל.

ובירושלמי (דף י"ד:) איחא: כיני מתניתא (פ"י, כן צריך לפרש משנתנו) - או בית דין או כל ישראל. (וע' בדבריו לקמן בגמ' בד"ה סדיא, והאם הבבלי חולק בזה). ופירש בקרבן העדה, שהכרח הירושלמי לומר "או", דאל"כ הו"ל למיתני סתמא "ראוהו כל ישראל", דב"ד בכלל כל ישראל הם.

ובפני משה שם כתב לבאר את חידוש המשנה לפי פירושו הירושלמי, דבמאי דתנן "ראוהו ב"ד" נתחדש שאף שראוהו ב"ד ואין צריך חקירת העדים, מ"מ אין החדש מקודש עד שיאמרו "מקודש", ובמאי דתנן "כל ישראל" נתחדש שאף שנתפרסם דבר ראיית הלבנה ביום ל', מ"מ כל זמן שלא אמרו "מקודש" אין החדש מקודש.

ולא הספיקו וכו'. מבואר שאם לא הספיקו לומר "מקודש" אין תקנה שלמחרת ביום ל"א יקדשו את החדש למפרע.

והקשה הריטב"א, לזה קומר לפסק הרמב"ם (פ"ג מהלכות קידוש החדש הט"ו וט"ז) שכתב וז"ל: שאם עברו ב"ד את החדש, ואחר ארבעה או חמשה ימים צאו עדים רחוקים והעידו שראו את החדש בזמנו - שהוא ליל ל', ואפי' צאו בסוף החדש, מאימין עליהן איום גדול וכו' ואם עמדו העדים בעדוהו וכו' מקדשין אותו ותחזיק ומנויין לאותו החדש מיום ל', הואיל ונראה הירח בלילה, עכ"ל. ומבואר בזה שאפשר לקדש את החדש למפרע אם צאו עדים מרחוק אפי' אחר כמה ימים ואפי' בסוף החדש. וקשה עובא ממשנתנו, שמשמע שאם חשכה ליל ל"א שוב אי אפשר לקדש את החדש, וכך גם פסק הרמב"ם בעצמו בפ"ג ה"ח, וסיים הריטב"א: ואינו יודע לפרש דבריו כהוגן.

ובמפרש על הלכות קידוש החדש (פ"ג ה"ט) חירך, דיש לחלו צין היבא שבאו עדים ביום ל' ולא הספיקו לקדשו - שאז אי מקדשים יומר, (דחוינן דלין היום הזה לאוי לקידוש - דבאו בו עדין ולא קידשנו), לציין אם צאו העדים ממקום רחוק אחר כמה ימים - שחזרין ומקדשין אותו, שהרי לא צאו העדים בזמן שצ"ד מלפני להם, דמה יעשו - והרי מקום שראו את הירח רחוק הוא ממקום ישיבת ב"ד.

ובלחם שמים חירך, דמה שפסק הרמב"ם שמקבלים עדות העדים שבאו אחר יום עיבורו, היינו דוקא כשאוטרים שראו בכניסת ליל ל' ועדותן מכוונת היטב בצאופן שאם היו באים ביום ל' היה זמן מספיק לחוקר ולקדשו בזמנו. אבל אם לא היה שהות אחר ראייתם לקדשו בזמנו ביום ל' עצמו עד שתתקן, או מחמת שיש טורח גדול בחקירתן לא היה ראוי יום ל' להתקדש אף אם היו באים בו. (כי בעינן שיהיה ראוי להתקדש בו ביום כדין כל הראוי לבילה וכו'), בצאופן זה אין מקדשים למפרע לכו"ע, וזה האופן של משנתנו, שלא היה ראוי יום ל' להתקדש, דלא היו מספיקים משעה שראו את הלבנה לחקור לעדים ולומר "מקודש", ולכן מעבירים לו.

ובתרוצת מלך (סימן ס"ג אות ד') חירך, דאף דאפשר לקדש את החדש אחר כמה ימים למפרע, מ"מ ביום ל"א אי אפשר לקדשו למפרע, דהא ביון שאם לא קידשו אותו ביום ל' הרי שלא הקריבו ביום ל' מוספי ר"ח, ואם יבואו לקדשו ביום ל"א למפרע, הרי שלא יוכלו להקריב את קרבנות ר"ח גם ביום ל"א - כיון שצ"ד אומרים עתה שאתמול היה ר"ח. ולכן אין מקדשים ביום ל"א למפרע - כדי שלא יתבטל קרבן ר"ח לגמרי. אבל כשבאו העדים אחר כמה ימים - שכבר הקריבו את קרבנות ר"ח (ביום הל"א), שפיר אפשר לקדש למפרע, והקידוש הוא בשביל לנטות המועדות כחיקוס מהזמן האתימי שנראים הלבנה.

והנה לפירושים הנ"ל מבואר, שדין משנתנו אי אפשר לקדש למפרע, אולם המנחת חינוך (מלוה ד' ס"ק ו') כתב להיפך, ופ"ל שגם בדין משנתנו אפשר לקדש למפרע, והמשנה משמיעה לנו רק שלא תועיל מה שאיפרטמא מילתא בראיית ב"ד וכל ישראל, וצריך קידוש בדוקא. וכוננת המשנה שאמרה "הרי זה מעובר", היינו דחיקף בליל ל"א דנים אם החדש כאילו הוא מעובר, דאין לו דין מקודש ביום ל' - היות שבלי ל"א אי אפשר לקדש. אכן אם ירנו אח"כ לקדשו למפרע - הרשות בידם, והנפ"מ צין אם היינו אומרים שמשום שאיפרטמא מילתא החדש התקדש כבר, לציין מה שהחדש מתקדש מעצמו בליל ל"א הוא, שאם היה מתקדש משום שאיפרטמא מילתא - אין אחר מפעה צ"ד כלום, ואפי' אם ירנו לעברו לא יוכלו, אולם עתה בליל ל"א שאינו מקודש ע"י צ"ד אלא מעצמו, חשיב כאילו לא צאו עדים כלל עדיין, ורק מחר ידוע אם רואים לקדשו או לעברו, ואם ירנו יכולים לעברו ככל חדש, וע"ש עוד באורך.

עוד הקשה הריטב"א על שיטת הרמב"ם דאפשר לקדש למפרע, מהא דאיחא לעיל בסוף פרק קמא (דף כב) "שעל מהלך לילה ויום מחללין את השבת ויולאין לעדות החדש", וז"ל: ואם איחא דאפשר לקדש למפרע לאחר יום ל', למה אין מחללין עליו יומר

ספרים שיצאו לאור ע"י מכון באר התורה



- ❖ ענינא דיומא על מסכת יומא
 - ❖ עבודה ברורה על מסכת עבודה זרה - פרק ראשון
 - ❖ עבודה ברורה על מסכת עבודה זרה - פרק שני ושלישי
 - ❖ עבודה ברורה על מסכת עבודה זרה - פרק רביעי וחמישי
 - ❖ קובץ מפרשים על מסכת עבודה זרה - ג' כרכים
 - ❖ עבודה ברורה על מסכת ערכין - פרקים א-ד
 - ❖ עבודה ברורה על מסכת ערכין - פרקים ה-ט
 - ❖ קובץ מפרשים על מסכת ערכין - ג' כרכים
- ❖ ❖ ❖

נמצאים עתה בשלבי עריכה

- ❖ קובץ מפרשים על מסכת ראש השנה
 - ❖ עבודה ברורה על מסכת ראש השנה - פרק ראשון
 - ❖ יקר הערך על מסכת ערכין
 - ❖ עבודה ברורה על מסכת מוכה - פרק שלישי
 - ❖ עבודה ברורה על מסכת ברכות - פרק ראשון
 - ❖ עבודה ברורה על מסכת תמורה
 - ❖ עבודה ברורה על מסכת מרותות
- ❖ ❖ ❖

ניתן להשיג את הספרים:

בפקס בארה"ב אל: 718-382-4455 או בטלפון: 718-375-2986
(בחדשי הקיץ - פקס: 845-434-9111 או בטלפון: 845-434-0044)

ALL
CURRENTLY
AVAILABLE

קונטרס

ענינא דיומא

על

מסכת יומא

הארות הערות וכיאורים
ששמעתי מפי רבנתי שליט"א
ושלקטתי מספרי הראשונים והאחרונים
ומה שהוספתי נופך משלי
וגם ששים תרשימים וטבלאות שרשמתי
להבהיר הפשט בגמרא, רש"י וקצת מהתוספות
הכל בעוהשי"ת
דף על דף, דף לא נעדר

חובר בעזרת החונן לאדם דעת ע"י
יצחק בן הר"ר יוסף ישראל שליט"א מיטניק

SINCE 6751 OVER 3,600 COPIES DISTRIBUTED!
ENJOYED BY ALL ISRAELI AND ALIKE.

ברוקלין • תשנ"ט

TO ORDER CALL 845-434-0044 OR 718-375-2986

EMAIL: MIT@THE5NET.COM

A SAMPLING OF CHARTS ON THE UPCOMING P'33

יומא סא. - תרשים #45

מחלוקת ר' יהודה ור' שמעון גבי כפרת פך ושעיר יוחי"כ

וידוי פר	דס פר (בלי וידוי)	וידוי שעיר המשתלח	דס שעיר הנעשה בפנים (לא תיה וידוי) ביחד עם יוה"כ
טומאת מקדש וקדשיו - כהנים		שאר עבירות כהנים וישראלים	ר' יהודה ר' שמעון
שאר עבירות כהנים	טומאת מקדש וקדשיו כהנים	שאר עבירות ישראלים	

יומא סד. - תרשים #46

מחלוקת רב ורבי יוחנן גבי כל דחויין אם אמרינן הואיל ונדחו נדחו

רבי יוחנן	רב	מ"ד פסוק
הוא דלא ירצו, הא עבר מומן ירצו		"מוס בס"
חס הוא דכי עבר מומן ירצו הא כל דחויין הואיל ונדחו נדחו	בעינייהו הוא דלא מירצו הא ע"י תערובות מעצו	"בהס"
בעינייהו הוא דלא מירצו הא ע"י תערובות מירצו	לא דריש	"בס"

רסו **דיומא** תרשימים ומבלאות **ענינא**

יומא סד - תרשים #47

מחלוקת רב ורבי יוחנן
רישא של המשנה

	<u>לשם</u>	<u>לעזאזל</u>	
	קריבה אחר הגרלת שניה בעלי חיים אינן נדחין	מת	זוג ראשון
רב	אינה קריבה, אלא ירעה אין חטאת צבור מתה	קריבה	זוג שני
<hr/>			
	דחוייה ואינה קריבה.... בעלי חיים נדחין לחכמים ירעה, לרבי יהודה ימות	מת	זוג ראשון
רבי יוחנן	קריבה	קריבה	זוג שני

יומא סד:

אם נשפך הדם
סיפא של המשנה

"יתנן ועוד אמר רבי יהודה: נשפך הדם ימות המשתלח, מת המשתלח ישפך הדם. בשלמא לרבי יוחנן דאמר בעלי חיים נדחין משום הכי ימות המשתלח, אלא לרב דאמר בעלי חיים אינן נדחין אמאי ימות המשתלח? אמר לך רב: אליבא דרבי יהודה לא קא אמינא, כי אמינא אליבא דרבנן".

	<u>לשם</u>	<u>לעזאזל</u>	
	נשפך הדם	לחכמים יקרב, דבעלי חיים אינן נדחין (לרבי יהודה ימות, דבעלי חיים נדחין)	זוג ראשון
רב	יקרב	לחכמים ירעה, לרבי יהודה יקרב	זוג שני

"בשלמא לרב, בהא פליגי רבי יהודה ורבנן, אלא לרבי יוחנן במאי פליגי?"

	<u>לשם</u>	<u>לעזאזל</u>	
	נשפך הדם	לחכמים ירעה, לרבי יהודה ימות דבעלי חיים נדחין	זוג ראשון
רבי יוחנן	יקרב	יקרב	זוג שני

הרי לפי שניהם אם נשפך הדם של השעיר לה, אינם מקריבים את השעיר לעזאזל, ומקריבים את שתי הבהמות של הזוג השני. וא"כ איזה חידוש נודע לנו מה"ועוד אמר רבי יהודה"?

"אמר רבא: הא אמרינן דייקא מתני' כוותיה דרב!"

יומא סד: - סה. - תרשים #48

"תנן שאין חטאת צבור מתה; הא דיחיד כי האי גוונא מתה! בשלמא לרבי יוחנן, כדרבי אבא אמר רב, דאמר רבי אבא אמר רב: הכל מודים שאם נתכפר בשאינה אבודה, אבודה מתה",

שיטת רבי יוחנן במשנתו בחטאת צבור

	לעזאזל	לשם
זוג ראשון	מת	דחוייה - ואינה קריבה; לחכמים ירעה, לרבי יהודה ימונן
זוג שני	קריבה	קריבה

במסי תמורה (דף כג.) שנינו דמי שמפריש חטאתו ונאבדה ("אבודה") והפריש אחרת תחתיה ("אינה אבודה") ואח"כ נמצאת האבודה, יכול להתכפר באיזה מהם שירצה. רבי אבא אמר רב אמר דהכל מודים דאם נתכפר בשאינה אבודה, האבודה מתה. יש מחלוקת אם נתכפר בהאבודה, מה עושים בהאינה אבודה. רבי אומר מתה, וחכמים אומרים ירעה.

"אלא לרב הוה ליה כמפריש שתי חטאות לאחריות, וא"ר אושעיא הפריש שתי חטאות לאחריות מתכפר באחת מהם והשניה תרעה".

שיטת רב במשנתו בחטאת צבור

	לעזאזל	לשם
זוג ראשון	מת	דחוייה עד הגרלה שניה, ואח"כ קריבה
זוג שני	קריבה	ירעה

הגמי מקשה לרב, ולשיטתו הקרבן השניה שבזוג השניה ירעה בין אם היא קרבן צבור ובין אם היא קרבן יחיד. וכיון שכן, אין המשנה יכול להיות מתוקם אליבא דרב, דהמשנה כתב דהשניה תרעה משום דאין חטאת צבור מתה, ומשמע מזה דיחיד כי האי גוונא מתה, וזה אינו, דגם בחטאת יחיד נאמר שהשניה תרעה, כ"ר אושעיא. ומסביר רש"י דלא רק לחכמים במסי תמורה (דף כג.) הסוברים דנתכפר באבודה (= דחוייה בציוורנו) תרעה השניה, אלא אפי' לשיטת רבן שם דנתכפר באבודה תמות השניה, בציוורנו יודה רבי דתרעה השניה, דלא היה הראשונה בכלל דחוייה, וכדפירש"י שהרי מתחלה היה ראשון קיים.

ומתרצת הגמי: "כיון דאמר רבא רב סבר לה כרבי יוסי דאמר מצוה בראשון, מעיקרא כמפריש לאיבוד דמי". והלכך, רק במשנתו דחטאת צבור היא, סובר רב דתרעה השניה, אבל יחיד כי היא גוונא מתה, וסובר רב כרבי שאם נתכפר באבודה תמות השניה, דמפריש לאיבוד כאבוד דמי.

יומא סז: - סח. - תרשים #50

הגמי לומדת דין של פר ושעיר יוה"כ מפר כהו משיח, ודין של פר כהן משיח מעולה

פסוק	קרבן
ויקרא ט"ז כ"ז	פר ושעיר יוה"כ
ו"ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקודש יוציא אל מחוץ למחנה, ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם".	
ויקרא ד' י"א-י"ב	פר כהן משיח
ו"ואת עוד הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו. והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אותו על עצים באש, על שפך הדשן ושרף".	
ויקרא א' ח' ט'	עולה
ו"וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח. וקרבו וכרעיו ירחץ במים, והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח לה".	
	שאר קרבנות
לא הפשט ולא ניתוח

יומא סח. - תרשים #51

פסוק	קרבן
ויקרא ט"ז כ"ז	פר ושעיר יוה"כ
ו"ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקודש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם".	
ויקרא ד' י"ב	פר כהן משיח
ו"והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אותו על עצים באש, על שפך הדשן ושרף".	
ויקרא ד' כ"א	פר העלם דבר של צבור (פר העדה)
ו"ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו, וכפר עליהם הכהן ונסלח להם. והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון, חטאת הקהל הוא".	
ויקרא ו' ד'	הוצאת הדשן
ו"ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים, והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור".	
במדבר י"ט ג'	פרה אדומה
ו"ונתתם אותה אל אלעזר הכהן, והוציא אותה אל מחוץ למחנה ושחט אותה לפניו".	

יומא ע.ע. - תרשימים #52

עבודת כהן גדול ביום הכפורים

פשת בגדי חול

טבל טבילה ראשונה במקום חול
 לבש בגדי זהב
 קידש ידיו ורגליו אחר לבישת בגדי זהב
 הקריב תמיד של שחר
 לרי' עקיבא הקריב פר העולה ושבעת הכבשים
 לרבי יהודה משמו של רייע הקריב פר העולה וכבש אחד
 לרבי אלעזר ברי שמעון משמו של רייע הקריב פר העולה וששה כבשים
 קידש ידיו ורגליו קודם פשיטת בגדי זהב

טבל טבילה שניה ולבש בגדי בוץ
 קידש ידיו ורגליו אחר לבישת בגדי בוץ
 עשה עבודת היום, דהיינו: וידוי פר (עונותיו ועונות ביתו), הגרלה, וידוי פר (עונותיו ועונות אחיו
 הכהנים), שחיטת פר החטאת, הקטרת הקטורת בקדשי הקדשים, מתן דם פר (החטאת) לפני ולפנים
 (חי הזאות), שחיטת שעיר לה', מתן דם שעיר להי לפני ולפנים (חי הזאות), חי הזאות זפר אצל פרוכת
 דהיכל, חי הזאות דשעיר אצל פרוכת דהיכל, עירב הדם ונתן ו' מתנות על די קרנות מזבח הפנימי וז'
 הזאות על גג מזבח הפנימי, שפיכת שירים ליסוד מערבי של מזבח החיצון, וידוי על ראש שעיר לעזאזל,
 שילוח השעיר לעזאזל, קריאת פרשיות היום
 קידש ידיו ורגליו קודם פשיטת בגדי בוץ

טבל טבילה שלישית ולבש בגדי זהב
 קידש ידיו ורגליו אחר לבישת בגדי זהב
 לרי' אליעזר הקריב אילו ואיל העם ואימורי חטאת
 לרי' עקיבא לגירסת הגמי שלפנינו הקריב שעיר הנעשה בחוץ, אילו ואיל העם,
 ולשיטת רשיי הקריב אימורי חטאת
 לרי' עקיבא לגירסת הגרייץ הקריב אילו ואיל העם ואימורי חטאת, ושעיר הנעשה בחוץ
 קידש ידיו ורגליו קודם פשיטת בגדי זהב

טבל טבילה רביעית ולבש בגדי בוץ
 קידש ידיו ורגליו אחר לבישת בגדי בוץ
 הוציא כף ומחתה מקדשי הקדשים
 קידש ידיו ורגליו קודם פשיטת בגדי בוץ

טבל טבילה חמישית ולבש בגדי זהב
 קידש ידיו ורגליו אחר לבישת בגדי זהב
 לרי' אליעזר הקריב פר העולה ושבעת הכבשים, ושעיר הנעשה בחוץ
 לרבי יהודה משמו של רייע הקריב ששה כבשים
 לרבי אלעזר ברי שמעון משמו של רייע הקריב כבש אחד
 לרי' עקיבא (לשיטת תוסי לגירסת הגמי שלפנינו) הקריב אימורי חטאת
 הקריב תמיד של בין הערבים, קטורת בין הערבים והטבת נרות
 קידש ידיו ורגליו קודם פשיטת בגדי זהב

לבש בגדי חול